Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 25. júna 2020*

„Žaloba o neplatnosť – Inštitucionálne právo – Protokol o umiestnení sídel inštitúcií a niektorých orgánov, úradov a agentúr a útvarov Európskej únie – Európsky parlament – Pojem ‚zasadnutie o rozpočte' konajúce sa v Štrasburgu (Francúzsko) – Článok 314 ZFEÚ – Výkon rozpočtovej právomoci na dodatočnom plenárnom zasadnutí v Bruseli (Belgicko)"

Vo veci C-92/18,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podaná 7. februára 2018,

Francúzska republika, v zastúpení: pôvodne E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, J.-L. Carré, F. Alabrune, D. Colas a B. Fodda, neskôr E. de Moustier, A.-L. Desjonquères a A. Daly a J.-L. Carré, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Luxemburské veľkovojvodstvo, v zastúpení: pôvodne D. Holderer, C. Schiltz a T. Uri, neskôr C. Schiltz a T. Uri, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

proti

Európskemu parlamentu, v zastúpení: R. Crowe, U. Rösslein a S. Lucente, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory A. Arabadžiev, predseda Súdneho dvora vykonávajúci funkciu sudcu druhej komory K. Lenaerts, sudcovia P. G. Xuereb, T. von Danwitz (spravodajca) a A. Kumin,

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. januára 2020,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: francúzština.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojou žalobou Francúzska republika navrhuje zrušiť štyri akty Európskeho parlamentu týkajúce sa prijatia ročného rozpočtu Európskej únie na rozpočtový rok 2018 (ďalej spoločne len „napadnuté akty“), a to:

– program plenárneho zasadnutia Parlamentu z 29. novembra 2017 [dokument P8_0J (2017)11-29] v rozsahu, v akom je do neho zaradená rozprava o spoločnom návrhu ročného rozpočtu Únie na rozpočtový rok 2018,

– program plenárneho zasadnutia Parlamentu z 30. novembra 2017 [dokument P8_0J (2017)11-30] v rozsahu, v akom je do neho zaradené hlasovanie nasledované vysvetleniami hlasovania o tomto spoločnom návrhu,

– legislatívne uznesenie Parlamentu z 30. novembra 2017 k uvedenému spoločnému návrhu [dokument P8_TA(2017)0458, P8_TA-PROV (2017) 0458] a

– akt z 30. novembra 2017, ktorým predseda Parlamentu vyhlásil, že ročný rozpočet Únie na rozpočtový rok 2018 bol prijatý s konečnou platnosťou.

Právny rámec

2 Jediný článok písm. a) Protokolu č. 6 o umiestnení sídel inštitúcií a niektorých orgánov, úradov a agentúr a útvarov Európskej únie, ktorý je pripojený k Zmluvám o EÚ, FEÚ a ESAE (ďalej len „protokol o sídlach inštitúcií“), stanovuje:

„Európsky parlament má svoje sídlo v Štrasburgu, kde sa koná 12 mesačných plenárnych zasadnutí, vrátane zasadnutia o rozpočte. Dodatočné plenárne zasadnutia sa konajú v Bruseli. Výbory Európskeho parlamentu zasadajú v Bruseli. Generálny sekretariát Európskeho parlamentu a jeho oddelenia zostávajú v Luxemburgu.“

3 Článok 314 ZFEÚ uvádza:

„Európsky parlament a Rada v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom ustanovia ročný rozpočet Únie v súlade s týmito ustanoveniami:

…

3. Rada prijme svoju pozíciu k návrhu rozpočtu a predloží ju Európskemu parlamentu najneskôr do 1. októbra roka, ktorý predchádza roku, v ktorom sa má príslušný rozpočet plniť. …

4. Ak do štyridsiatich dvoch dní po tomto predložení Európsky parlament:

…

c) prijme zmeny a doplnenia väčšinou svojich poslancov, takto zmenený a doplnený návrh sa predloží Rade a Komisii. Predseda Európskeho parlamentu po dohode s predsedom Rady bezodkladne zvolá zasadnutie Zmierovacieho výboru. …

5. Úlohou Zmierovacieho výboru, ktorý sa skladá z členov Rady alebo ich zástupcov a rovnakého počtu členov zastupujúcich Európsky parlament, je dosiahnuť do dvadsaťjeden dní od jeho zvolania kvalifikovanou väčšinou členov Rady alebo ich zástupcov a väčšinou členov zastupujúcich Európsky parlament dohodu o spoločnom návrhu na základe pozícií Európskeho parlamentu a Rady.

…

6. Ak sa Zmierovací výbor v lehote dvadsaťjeden dní uvedenej v odseku 5 dohodne na spoločnom návrhu, Európsky parlament a Rada majú lehotu štrnástich dní od dosiahnutia dohody na to, aby schválili spoločný návrh.

7. Ak v lehote štrnástich dní uvedenej v odseku 6:

a) Európsky parlament aj Rada schvália spoločný návrh alebo neprijmú rozhodnutie, alebo ak jedna z týchto inštitúcií schváli spoločný návrh a druhá neprijme rozhodnutie, rozpočet sa považuje s konečnou platnosťou za prijatý v súlade so spoločným návrhom, alebo

b) Európsky parlament, ktorý sa uznáša väčšinou svojich členov, a Rada spoločný návrh zamietnu, alebo ak jeden z týchto orgánov zamietne spoločný návrh, zatiaľ čo druhý neprijme rozhodnutie, Komisia predloží nový návrhu rozpočtu, alebo

…

d) Európsky parlament schváli spoločný návrh, zatiaľ čo Rada ho zamietne, Európsky parlament môže do štrnástich dní odo dňa zamietnutia Radou väčšinou svojich poslancov a troma pätinami odovzdaných hlasov rozhodnúť, že potvrdzuje všetky alebo niektoré zmeny a doplnenia uvedené v odseku 4 písm. c). Ak jedna zo zmien a doplnení Európskeho parlamentu nie je potvrdená, považuje sa pozícia dohodnutá v Zmierovacom výbore k rozpočtovej položke, ktorá je predmetom tejto zmeny a doplnenia, za zachovanú. Rozpočet sa považuje s konečnou platnosťou za prijatý na tomto základe.

…

9. Po skončení postupu uvedeného v tomto článku predseda Európskeho parlamentu vyhlási, že rozpočet je s konečnou platnosťou prijatý.

10. Každá inštitúcia vykonáva právomoci jej zverené týmto článkom v súlade so zmluvami a právnymi aktmi prijatými na ich základe, najmä so zreteľom na vlastné zdroje Únie a rovnováhu príjmov a výdavkov.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

4 Dňa 7. októbra 2015 prijal Európsky parlament rozvrh svojich plenárnych zasadnutí na rok 2017 stanovujúci najmä konanie riadnych plenárnych zasadnutí v Štrasburgu (Francúzsko) od 23. do 26. októbra, od 13. do 16. novembra a od 11. do 14. decembra 2017, ako aj jedného dodatočného plenárneho zasadnutia 29. a 30. novembra 2017 v Bruseli (Belgicko).

5 V apríli 2017 Rada, Parlament a Komisia stanovili pragmatický rozvrh spresňujúci hlavné dátumy, ktoré tieto inštitúcie plánovali pre jednotlivé etapy rozpočtového postupu na rozpočtový rok 2018, a najmä pre prípadné zmierovacie konanie.

6 Komisia uverejnila 29. júna 2017 návrh ročného rozpočtu Únie na rozpočtový rok 2018. Dňa 13. septembra 2017 Rada Európskej únie predložila Parlamentu svoju pozíciu k tomuto návrhu. Po hlasovaní v rozpočtovom výbore a rozprave na riadnom plenárnom zasadnutí, ktoré sa konalo v Štrasburgu od 23. do 26. októbra 2017, prijal Parlament 25. októbra 2017 legislatívne uznesenie obsahujúce zmeny a doplnenia tohto návrhu. Dňa 31. októbra 2017 sa začalo rozpočtové zmierovacie konanie medzi Parlamentom a Radou. Toto konanie viedlo 18. novembra 2017 k dohode o spoločnom návrhu ročného rozpočtu Únie na rozpočtový rok 2018.

7 Dňa 30. novembra 2017 Rada schválila spoločný návrh ročného rozpočtu Únie na rozpočtový rok 2018. Parlament zaradil rozpravu a hlasovanie o tomto návrhu do programu dodatočného plenárneho zasadnutia, ktoré sa konalo 29. a 30. novembra 2017 v Bruseli. Legislatívnym uznesením z 30. novembra 2017 Parlament schválil uvedený návrh. V ten istý deň predseda Parlamentu v pléne vyhlásil, že ročný rozpočet Únie na rozpočtový rok 2018 bol s konečnou platnosťou prijatý.

8 Po podaní tejto žaloby Súdny dvor rozsudkom z 2. októbra 2018, Francúzsko/Parlament (Výkon rozpočtovej právomoci) (C-73/17, EU:C:2018:787), zamietol žalobu Francúzskej republiky o neplatnosť aktov prijatých Parlamentom v rámci postupu, ktorý viedol k prijatiu rozpočtu Únie na rozpočtový rok 2017. Po vyhlásení tohto rozsudku Francúzska republika na základe žiadosti Súdneho dvora potvrdila, že trvá na svojej žalobe týkajúcej sa rozpočtu Únie na rozpočtový rok 2018.

Konanie na Súdnom dvore a návrhy účastníkov konania

9 Francúzska republika navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnuté akty,

– zachoval účinky aktu, ktorým predseda Parlamentu vyhlásil, že ročný rozpočet Únie na rozpočtový rok 2018 bol s konečnou platnosťou prijatý, až dovtedy, kým bude tento rozpočet s konečnou platnosťou prijatý aktom, ktorý bude v súlade so Zmluvami, a v primeranej lehote odo dňa vyhlásenia rozsudku, ktorý Súdny dvor vydá v predmetnej veci, a

– uložil Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

10 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol žalobu,

– uložil Francúzskej republike povinnosť nahradiť trovy konania a

– subsidiárne zachoval účinky aktu, ktorým predseda Parlamentu vyhlásil, že ročný rozpočet Únie na rozpočtový rok 2018 bol s konečnou platnosťou prijatý, až dovtedy, kým v primeranej lehote nadobudne účinnosť nový akt, ktorý ho má nahradiť.

11 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 26. apríla 2019 bol povolený vstup Luxemburského veľkovojvodstva do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Francúzskej republiky.

O žalobe

Argumentácia účastníkov konania

12 Francúzska republika, ktorú v konaní podporuje Luxemburské veľkovojvodstvo, uvádza jediný žalobný dôvod založený na tom, že napadnutými aktmi bol porušený protokol o sídlach inštitúcií. V súlade s jediným článkom písm. a) tohto protokolu je Parlament povinný vykonávať rozpočtové právomoci, ktoré mu priznáva článok 314 ods. 5, 6 a 9 ZFEÚ, v zásade v plnom rozsahu na riadnych plenárnych zasadnutiach, ktoré sa konajú v Štrasburgu. V prejednávanej veci táto inštitúcia porušila potrebné zosúladenie požiadaviek vyplývajúcich z týchto článkov tým, že zahrnula rozpravu a hlasovanie o spoločnom návrhu ročného rozpočtu Únie na rozpočtový rok 2018 podľa článku 314 ods. 6 ZFEÚ do programu jej dodatočného plenárneho zasadnutia, ktoré sa konalo v Bruseli 29. a 30. novembra 2017, a tým, že aktom predsedu Parlamentu založeným na článku 314 ods. 9 ZFEÚ konštatovala konečné prijatie tohto rozpočtu na tom istom dodatočnom plenárnom zasadnutí.

13 V tejto súvislosti Francúzska republika tvrdí, že Parlament sa dopustil nesprávneho posúdenia tým, že stanovil a následne zachoval svoj rozvrh riadnych plenárnych zasadnutí na rok 2017 takým spôsobom, že sa mohol vyjadriť k spoločnému návrhu ročného rozpočtu na rozpočtový rok 2018 v lehote stanovenej v článku 314 ods. 6 ZFEÚ len na dodatočnom plenárnom zasadnutí uvedenom v predchádzajúcom bode, ktoré sa konalo v Bruseli, a nie na riadnom plenárnom zasadnutí konajúcom sa v Štrasburgu.

14 Francúzska republika sa domnieva, že je možné predvídať dátum, keď dôjde k dohode počas zmierovacieho konania. V tejto súvislosti najskôr uvádza, že hlasovanie o návrhu rozpočtu podľa článku 314 ods. 4 ZFEÚ sa v praxi vždy uskutočňuje na druhom riadnom plenárnom zasadnutí v októbri, nazývanom „zasadnutie ‚október II'". Tento členský štát ďalej tvrdí, že od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy bolo systematicky uplatnené zmierovacie konanie. Napokon dodáva, že vo vysoko pravdepodobnom prípade využitia takéhoto konania dôjde k prípadnej dohode o zmieri s najväčšou pravdepodobnosťou v posledných dňoch zmierovacieho obdobia stanoveného v článku 314 ods. 5 ZFEÚ. Za týchto podmienok sa Francúzska republika domnieva, že Parlament je povinný naplánovať novembrové riadne plenárne zasadnutie vo štvrtom alebo piatom týždni po zasadnutí „október II", keďže takéto plánovanie podľa nej maximalizuje pravdepodobnosť, že táto inštitúcia sa môže vyjadriť k spoločnému návrhu rozpočtu na riadnom plenárnom zasadnutí konajúcom sa v Štrasburgu v lehote štrnástich dní stanovenej v článku 314 ods. 6 ZFEÚ. V prejednávanej veci však uvedená inštitúcia naplánovala riadne plenárne zasadnutie pre mesiac november 2017 na tretí týždeň po zasadnutí „október II" roku 2017, čo jej zabránilo vo výkone jej rozpočtových právomocí podľa článku 314 ods. 6, 7 a 9 ZFEÚ v Štrasburgu.

15 Francúzska republika v každom prípade tvrdí, že Parlament mohol zmeniť rozvrh riadnych plenárnych zasadnutí v nadväznosti na vypracovanie pragmatického rozvrhu, ktorý na základe spoločnej dohody medzi inštitúciami stanovuje priebeh rozpočtového postupu. Po stanovení tohto posledného uvedeného rozvrhu mal Parlament potvrdené dátumy, kedy prebieha zmierovacie konanie, ako aj dátumy zasadnutí zmierovacieho výboru vo vysoko pravdepodobnom prípade, že by sa uplatnilo takéto konanie v nadväznosti na zasadnutie „október II".

16 Parlament tvrdí, že na dodatočnom plenárnom zasadnutí, ktoré sa konalo 29. a 30. novembra 2017, vykonal svoje rozpočtové právomoci podľa článku 314 ods. 6, 7 a 9 ZFEÚ bez toho, aby sa dopustil nesprávneho posúdenia. Vzhľadom na nepredvídateľnosť spojenú s rozpočtovým postupom boli tak uplatnenie zmierovacieho konania, ako aj dátum, ku ktorému sa toto konanie začne a skončí prípadne z dôvodu dohody o spoločnom návrhu ročného rozpočtu, v zásade neisté v čase stanovenia rozvrhu plenárnych zasadnutí na rok 2017.

Posúdenie Súdnym dvorom

17 Parlament je, ako to potvrdzuje článok 314 ods. 10 ZFEÚ, povinný vykonávať rozpočtové právomoci, ktoré sú mu zverené, v súlade so Zmluvami a aktmi prijatými na ich základe.

18 Táto inštitúcia musí v prvom rade dodržiavať protokol o sídlach inštitúcií, ktorý je podľa článku 51 ZEÚ neoddeliteľnou súčasťou Zmlúv. Jediný článok písm. a) tohto protokolu stanovuje, že „Európsky parlament má svoje sídlo v Štrasburgu, kde sa koná 12 mesačných plenárnych zasadnutí, vrátane zasadnutia o rozpočte“.

19 V tejto súvislosti Súdny dvor v bodoch 32, 35 a 37 rozsudku z 2. októbra 2018, Francúzsko/Parlament (Výkon rozpočtovej právomoci) (C-73/17, EU:C:2018:787), rozhodol, že v prípade neexistencie spresnenia v jedinom článku písm. a) tohto protokolu treba pojem „zasadnutie o rozpočte“ považovať za odkazujúci na všetky plenárne zasadnutia, počas ktorých Parlament vykonáva svoje rozpočtové právomoci, a na všetky akty prijaté touto inštitúciou na tento účel. Výkon rozpočtovej právomoci Parlamentu na plenárnom zasadnutí totiž predstavuje základný moment demokratického života Únie a vyžaduje si najmä verejnú rozpravu na plenárnom zasadnutí umožňujúcu občanom Únie oboznámiť sa s rôznymi vyjadrenými politickými smermi, a tým si vytvoriť politický názor na činnosť Únie. Okrem toho transparentnosť parlamentnej rozpravy na plenárnom zasadnutí môže posilniť demokratickú legitimitu rozpočtového postupu vo vzťahu k občanom Únie a dôveryhodnosť činnosti Únie. Za týchto podmienok sa pojem „zasadnutie o rozpočte“ uvedený v jedinom článku písm. a) protokolu o sídlach inštitúcií vzťahuje nielen na riadne plenárne zasadnutie venované preskúmaniu návrhu rozpočtu v prvom čítaní podľa článku 314 ods. 4 ZFEÚ, ale aj na druhé čítanie podľa článku 314 ods. 6 tejto Zmluvy, ktoré zabezpečuje verejnú rozpravu a hlasovanie na plenárnom zasadnutí o spoločnom návrhu ročného rozpočtu, ktorý je výsledkom zmierovacieho konania.

20 V druhom rade má Parlament povinnosť dodržiavať požiadavky, ktoré mu ukladá článok 314 ZFEÚ na účely výkonu jeho rozpočtových právomocí na plenárnom zasadnutí. Cieľom lehôt stanovených v tomto ustanovení je zabezpečiť prijatie ročného rozpočtu Únie pred koncom roka predchádzajúceho predmetnému rozpočtovému roku, pričom ich nedodržanie môže prípadne viesť k uplatneniu článku 315 ZFEÚ týkajúceho sa rozpočtového provizória [rozsudok z 2. októbra 2018, Francúzsko/Parlament (Výkon rozpočtovej právomoci), C-73/17, EU:C:2018:787, bod 38].

21 V prípade absencie rozpravy a hlasovania Parlamentu o spoločnom návrhu ročného rozpočtu v lehote štrnástich dní stanovenej v článku 314 ods. 6 ZFEÚ môže tento návrh prijať samotná Rada za podmienok stanovených v odseku 7 písm. a) tohto článku. Pre transparentnosť a demokratickú legitimitu činnosti Únie, ktoré sa prejavujú prostredníctvom postupu prijímania ročného rozpočtu, má pritom osobitný význam, že Parlament vykonáva svoju právomoc, ktorá mu patrí podľa článku 314 ods. 6 ZFEÚ, a rozhodne na plenárnom zasadnutí o tomto spoločnom návrhu [rozsudok z 2. októbra 2018, Francúzsko/Parlament (Výkon rozpočtovej právomoci), C-73/17, EU:C:2018:787, bod 40].

22 V treťom rade vzhľadom na to, že jediný článok písm. a) protokolu o sídlach inštitúcií a článok 314 ZFEÚ majú rovnakú právnu silu, požiadavky vyplývajúce z prvého z týchto článkov nemôžu mať samy osebe prednosť pred požiadavkami vyplývajúcimi z druhého z týchto článkov a naopak. Ich uplatnenie sa musí vykonať v každom jednotlivom prípade pri zachovaní nevyhnutného zosúladenia týchto požiadaviek a spravodlivej rovnováhy medzi nimi [rozsudok z 2. októbra 2018, Francúzsko/Parlament (Výkon rozpočtovej právomoci), C-73/17, EU:C:2018:787, bod 42].

23 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že protokol o sídlach inštitúcií sa riadi vzájomným rešpektovaním právomocí členských štátov a Parlamentu, ako aj vzájomnou povinnosťou lojálnej spolupráce [rozsudok z 2. októbra 2018, Francúzsko/Parlament (Výkon rozpočtovej právomoci), C-73/17, EU:C:2018:787, bod 43 a citovaná judikatúra].

24 Parlament je tak povinný vykonávať svoje rozpočtové právomoci na riadnom plenárnom zasadnutí v Štrasburgu bez toho, aby však táto povinnosť vyplývajúca z jediného článku písm. a) protokolu o sídlach inštitúcií bránila tomu, aby bol ročný rozpočet, ak to vyžadujú naliehavé dôvody týkajúce sa riadneho priebehu rozpočtového postupu podľa článku 314 ZFEÚ, predmetom rozpravy a hlasovania na dodatočnom plenárnom zasadnutí v Bruseli. Keďže uskutočnenie tohto postupu má absolútnu prednosť, dodržanie jediného článku písm. a) tohto protokolu na úkor úplnej účasti Parlamentu na uvedenom postupe by bolo nezlučiteľné s nevyhnutným zosúladením požiadaviek, ktoré vyplývajú z týchto ustanovení, pripomenutým v bode 22 tohto rozsudku [rozsudok z 2. októbra 2018, Francúzsko/Parlament (Výkon rozpočtovej právomoci), C-73/17, EU:C:2018:787, bod 44].

25 Pokiaľ ide o súdne preskúmanie dodržiavania požiadaviek vyplývajúcich z bodov 22 až 24 tohto rozsudku, Súdny dvor v bode 45 rozsudku z 2. októbra 2018, Francúzsko/Parlament (Výkon rozpočtovej právomoci) (C-73/17, EU:C:2018:787), spresnil, že Parlament v rámci vykonávania nevyhnutného zosúladenia požiadaviek vyplývajúcich z jediného článku písm. a) protokolu o sídlach inštitúcií a požiadaviek podľa článku 314 ZFEÚ disponuje mierou voľnej úvahy, ktorá vyplýva z naliehavých dôvodov týkajúcich sa riadneho priebehu rozpočtového postupu. Toto súdne preskúmanie sa preto týka otázky, či sa Parlament tým, že časť svojich rozpočtových právomocí vykonával na dodatočnom plenárnom zasadnutí, dopustil v tomto ohľade nesprávneho posúdenia.

26 Práve vzhľadom na tieto úvahy treba preskúmať, či napadnuté akty rešpektujú nevyhnutný súlad medzi požiadavkami vyplývajúcimi na jednej strane z jediného článku písm. a) protokolu o sídlach inštitúcií a na druhej strane požiadavkami podľa článku 314 ZFEÚ.

27 Hoci Francúzska republika v tejto súvislosti pripúšťa, že v rámci stanovenom rozvrhom riadnych plenárnych zasadnutí na rok 2017 dodatočné plenárne zasadnutie, ktoré sa konalo v Bruseli 29. a 30. novembra 2017, predstavovalo jedinú možnosť Parlamentu vyjadriť sa k spoločnému návrhu ročného rozpočtu na rozpočtový rok 2018 v lehote stanovenej v článku 314 ods. 6 ZFEÚ, tvrdí, pričom ju podporuje Luxemburské veľkovojvodstvo, že úprava tohto parlamentného rozvrhu uvedenou inštitúciou vychádza z nesprávneho posúdenia. Podľa týchto členských štátov bolo možné upraviť uvedený rozvrh tak, aby sa umožnila rozprava a hlasovanie o spoločnom návrhu ročného rozpočtu Únie na rozpočtový rok 2018 v Štrasburgu pri dodržaní tejto lehoty. Možnosť takejto úpravy, či dokonca zmeny rozvrhu riadnych plenárnych zasadnutí na rok 2017, sa totiž prejavila tak pri stanovení tohto rozvrhu 7. októbra 2015, ako aj v nadväznosti na vypracovanie pragmatického rozvrhu v apríli 2017.

28 Pokiaľ ide po prvé o stanovenie parlamentného rozvrhu na rok 2017, ku ktorému došlo 7. októbra 2015, argumentácia Francúzskej republiky podporovaná Luxemburským veľkovojvodstvom je založená na predpoklade, že dátum, ku ktorému zmierovací výbor dospel k dohode o spoločnom návrhu ročného rozpočtu, bol pre Parlament rozumne predvídateľný v čase stanovenia tohto rozvrhu.

29 Súdny dvor však už zamietol takýto predpoklad, keď v bode 50 rozsudku z 2. októbra 2018, Francúzsko/Parlament (Výkon rozpočtovej právomoci) (C-73/17, EU:C:2018:787), rozhodol, že v čase stanovenia rozvrhu riadnych plenárnych zasadnutí boli tak uplatnenie zmierovacieho postupu, ako aj dátum, ku ktorému by sa tento postup začal a skončil prípadne z dôvodu dohody o spoločnom návrhu ročného rozpočtu, v zásade neisté.

30 Žiadna zo skutočností uvedených Francúzskou republikou a Luxemburským veľkovojvodstvom nemôže spochybniť úvahy týkajúce sa nepredvídateľnosti, ktoré sú vlastné rozpočtovému postupu, na ktorých je založená judikatúra pripomenutá v predchádzajúcom bode.

31 Okrem toho z argumentácie týchto členských štátov, podľa ktorej Parlament musí naplánovať riadne plenárne zasadnutie na mesiac november alternatívne počas štvrtého alebo piateho týždňa po zasadnutí „október II“, nevyhnutne vyplýva, že táto inštitúcia disponuje na tento účel voľnou úvahou. Konkrétne v rozsahu, v akom sa Francúzska republika opiera o konštatovanie, že takéto naplánovanie

„maximalizuje pravdepodobnosť“ rozpravy a hlasovania o spoločnom návrhu rozpočtu na riadnom plenárnom zasadnutí v mesiaci november, konajúcom sa v Štrasburgu, v podstate pripúšťa, že takéto naplánovanie nemôže zabezpečiť, aby sa táto rozprava a hlasovanie skutočne mohli konať v Štrasburgu, a teda potvrdzuje, že naplánovanie parlamentného rozvrhu nemôže odstrániť nepredvídateľnosti spojené s rozpočtovým postupom.

32 V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že Parlament konal v medziach voľnej úvahy pripomenutej v bode 25 tohto rozsudku, keď 7. októbra 2015 stanovil svoj rozvrh riadnych plenárnych zasadnutí na rok 2017.

33 Po druhé Francúzska republika Parlamentu vytýka, že nezmenil tento časový rozvrh v nadväznosti na vypracovanie v apríli 2017 pragmatického rozvrhu týkajúceho sa rozpočtového postupu na rok 2018 z dôvodu, že tento pragmatický rozvrh by potvrdil dátumy zmierovacieho konania vo vysoko pravdepodobnom prípade, že by bolo takéto konanie uplatnené.

34 Uvedený pragmatický rozvrh pritom spresňoval dátumy, ktoré Rada, Parlament a Komisia zamýšľali v apríli 2017 pre rozpočtový postup vzťahujúci sa na rozpočtový rok 2018 a najmä pre prípadné zmierovacie konanie, bez ohľadu na možnosť, že nepredvídateľnosti spojené s rozpočtovým postupom môžu zabrániť týmto inštitúciám v dodržiavaní plánovaných dátumov.

35 Pokiaľ ide o tieto nepredvídateľnosti, Parlament uviedol bez toho, aby mu v tejto súvislosti niekto odporoval, že využitie zmierovacieho obdobia je neisté, ako to vyplýva najmä z okolnosti, že toto obdobie uplynulo bez dohody v troch z piatich konaní skončených v režime článku 314 ZFEÚ pred stanovením parlamentného rozvrhu na rok 2017, takže ročný rozpočet Únie mohol byť prijatý až v decembri roku predchádzajúcemu dotknutému obdobiu v týchto troch konaniach. Okrem toho v odpovedi na otázku položenú Súdnym dvorom na pojednávaní Parlament spresnil, čo tiež nebolo spochybnené, že presný začiatok zmierovacieho obdobia možno stanoviť len v poslednom okamihu vo vzťahu k aktualizovaným rozvrhom Parlamentu, Rady a Komisie.

36 Po tom, čo bol v apríli 2017 vypracovaný pragmatický rozvrh týkajúci sa rozpočtového postupu na rozpočtový rok 2018, odpoveď na otázku, či a k akému dátumu môže zmierovací výbor skutočne dospieť k zmierovacej dohode, zostala neistá.

37 Za týchto podmienok sa Parlament rovnako nedopustil nesprávneho posúdenia, keď zachoval rozvrh riadnych plenárnych zasadnutí na rok 2017 v nadväznosti na vypracovanie pragmatického rozvrhu v apríli toho istého roku.

38 Preto napadnuté akty nevychádzajú z nesprávneho posúdenia, na ktoré sa odvoláva Francúzska republika.

39 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy treba jediný žalobný dôvod Francúzskej republiky, a teda aj žalobu, zamietnuť.

O trovách

40 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Parlament navrhol, aby bola Francúzskej republike uložená povinnosť nahradiť trovy konania, a Francúzska republika vo svojich dôvodoch nemala úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené Parlamentom. Podľa článku 140 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku Luxemburské veľkovojvodstvo, ktoré do konania vstúpilo ako vedľajší účastník, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Francúzska republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskym parlamentom.**

3. **Luxemburské veľkovojvodstvo znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy